

Ετος 5ο - Αριθμός φύλλου 223

ΠΡΩΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΤΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΠΑΚΟΛΑ

Από τότε που έγιναν δύο ρολόγια στον κόσμο άρχισε η ασυμφωνία τους. Σήμερα που δισεκατομμύρια δείχτες γυρίζουν στο μαγκανοπήγαδο του χρόνου, η ασυμφωνία έχει κατακτήσει το Έβερест.

Χαρά σ'ες κείνους, που το κατάλαβαν.

— Βρέ δέν πᾶ νά κουρεύεται.

Πολύ σωστά, ἄν και στην περίπτωση μας δέν υπάρχουν τρίχες, τουλάχιστον στό... ρολοί.

Έλα όμως, που οι πιδ πολλοί τὸ ρίχνουν στό πείσμα και τὰ κάνουν... βάλασσα.

Σκυθρωπὸς σάν ξεαπατημένος Όθέλλος εκείνος. Τσιλιμπουρδιστή σάν ἄθωο Δεισδεμονάκι εκείνη. Τρία ρολόγια — εκείνου, εκείνης και τοῦ Δήμου — δείχνουν τρεῖς διαφορετικὲς ὥρες. Φωνές, μούτρα, ἀπειλές ψυχροῦ πολέμου. Ἐνα σωστὸ πανδαιμόνιο νεύρων και παραλογισμοῦ.

— Πέντε και δέκα

— Πέντε παρά δέκα

— Πέντε και ἕνα

Ποῖος θὰ λύση τὴ διαφορά; Και ἐμφανίζεται ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεός. Τὸ τηλέφωνο! Σχηματίζεται τὸ 14, περνοῦν μιά, δυὸ, τρεῖς στιγμὲς σιωπῆς (ἡ πρώτη δόση τῆς κάλμας) και ξαφνικά μιά ἀγγελικὴ φωνὴ σᾶς βγάζει και τοὺς τρεῖς (ἑσᾶς, εκείνη και τὸν Δήμο) σκάρτους.

— Πέντε και τρία

Μένουν κάποια κατάλοιπα πείσματος. Ἐκείνος περπατάει χωρὶς νά μιλή και ἔχοντας τὴν ὄψη προσβλημένη ἀπὸ τὴν ἀργοπορία τῆς κι' ἀπὸ τὸ φιάσκο τοῦ 14. Ἐκείνη παριστάνη ἐπίσης τὴν προσβλημένη. Για τὸ ρολοί τοῦ Δήμου δέν γίνεται συζήτηση.

Νά τοὺς παρακολουθήσωμε; Δέν τὸ βρίσκω σωστὸ. Στὸ κάτω — κάτω τῆς γραφῆς κι' ἐγὼ κι' ἐσεῖς ξέρομε πὼς σὲ λίγο θὰ φιλιώσουν για νά ξαναμαλλώσουν, ἴσως, ἀβριο... Ἄν δέν φροντίσουν νά διορθώσουν τὰ ρολόγια τους.

Δ

Και ἰδοὺ τὸ μέγα σκάνδαλο. Τὸ ρολοί τῆς ἀπηρεσίας. Ἐπὶνᾶτε ἄγουροι, πλένεσθε ὑποτυπωδῶς, βουρτσίζετε τὴ μιά μασέλα σας, χτενίζεσθε σὲ στυλ Μπέ—Μπέ, βλαστημάτε τὶς συγκοινωνίες, τὰ τσουγκρίζετε μὲ τὸν σωφέρ, τρέχετε, σκοντάφτετε σηκώνεσθε, ξανατρέχετε, ἰδρώνετε αισθαινετε και καταφθάνετε... για νά δῆτε τὸ ρολοί τῆς ἀπηρεσίας νά σᾶς πληροφορῆ πὼς ἀδικα κοντέψατε νά γίνετε καρδιακός.

Ἐν τούτοις δέν τὸ βάζετε κάτω. Βασικὸ σας ἔρεισμα τὸ χρυσὸ ρολογι πὼς σᾶς χάρισε ὁ μπαρμπάκας σας, που τῶχτε παινέσει σὲ Ἄνατολὴ και Δύση που ἔχετε μετρήσει πλειστάκις τὰ ρουμπίνια του και που σᾶς ἔχει βγάλει μέχρι τώρα ἀσπροπρόσωπο.

Τελικῶς καταφεύγετε στη δαιτησία τοῦ τηλεφώνου. Κι' ὅπως πάντα τὸ 14 ἔχει τὴ δικὴ του γνώμη. Κι' ἡ συζήτηση ξαναπιάνεται ἀπ' τὴν ἀρχή.

— Ἀργησες

— Δέν ἄργησα

— Ὅχτώ και πέντε

— Ὅχτώ

— Ὅχτώ και πέντε

— Ὅχτώ

Ἐννοεῖται ὅτι οι δείχτες ἔχουν βαρεθῆ νά σᾶς ἀκοῦν και δίνουν δρόμο για τὸ ἔννεα.

Κι' εἶναι ὅλοι προσβλημένοι. Ἄδικα. Γιατί θὰ ξαναφιλιώσουν... για νά ξαναμαλλώσουν. Ἄν δέν φροντίσουν νά διορθώσουν τὰ ρολόγια τους.